

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 205/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. J., t. č. vo výkone väzby, ktorou namietal porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Senica č. k. Tp 43/06-49 z 27. marca 2007 a postupom a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 Tpo 14/2007 zo 17. apríla 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. J. o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. mája 2007 doručená sťažnosť M. J., t. č. vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal, že Okresný súd Senica uznesením sp. zn. Tp 43/06 z 27. marca 2007 rozhodol o predĺžení lehoty jeho väzby na neverejnom zasadnutí bez toho, aby mal možnosť vyjadriť sa k návrhu okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry S. (ďalej len „okresná prokurátorka“). Proti tomuto uzneseniu podal obhajca sťažovateľa sťažnosť, v ktorej žiadal, aby sa sťažovateľ osobne alebo prostredníctvom obhajcu mohol k týmto skutočnostiam vyjadriť. Krajský súd v Trnave sťažnosť zamietol na neverejnom zasadnutí uznesením sp. zn. Tp 43/06 zo

17. apríla 2007 (podľa priloženého rozhodnutia ide o uznesenie sp. zn. 6 Tpo 14/2007; pozn.), v ktorom sa námietkami sťažovateľa nezaoberal, zaoberal sa len okolnosťami, ktoré uviedla v návrhu na predĺženie lehoty väzby okresná prokurátorka.

Sťažovateľ s poukazom na nálezy ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 7/00, III. ÚS 198/05 a III. ÚS 84/06 namietal, že bolo porušené jeho právo byť vypočutý pred súdom, bola porušená zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní, čím došlo k porušeniu jeho práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a preto žiadal, aby ústavný súd rozhodol tak, že *„napadnuté rozhodnutia sú nezákonné, odporujú ústave a Okresný súd v Senici je povinný rozhodnúť o mojom bezodkladnom prepustení na slobodu“*.

Sťažnosť v predloženom znení nespĺňala náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), predovšetkým sťažnosť neobsahovala jasný a určitý petit (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a sťažovateľ nebol v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 11. júna 2007, aby sťažnosť doplnil o chýbajúce náležitosti v zmysle poučenia v lehote 30 dní od jeho doručenia. Zároveň ho upozornil, že jeho sťažnosť odmietne, ak nebude na výzvu v určenej lehote reagovať.

Sťažovateľ prevzal výzvu ústavného súdu 19. júna 2007, v stanovenej lehote však sťažnosť nedoplnil a ani nepožiadal o predĺženie lehoty na jej doplnenie. Ústavný súd preto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2007